

Та-да!

Ето я отново Жана Помпон...

Да, **Помпон** сама си го измисли!

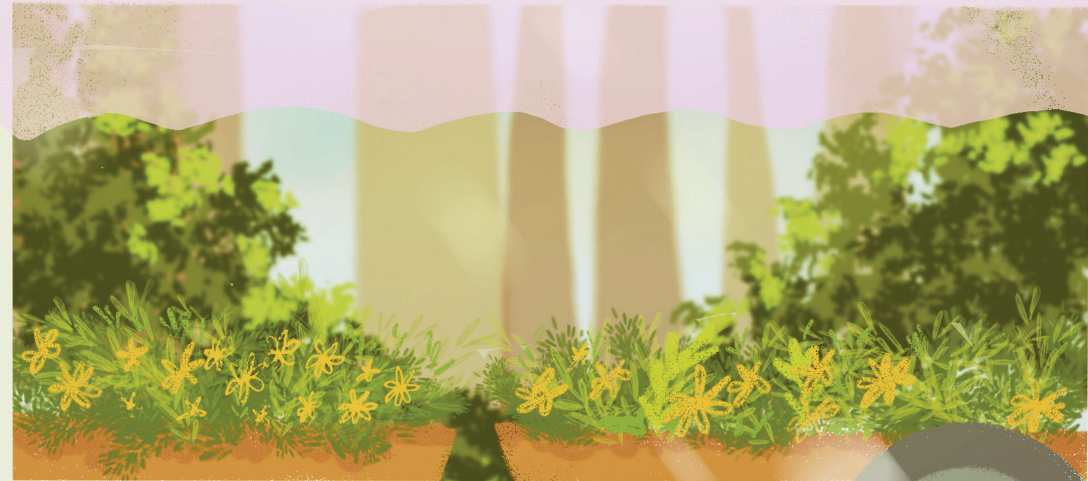
Всяка сутрин Жана отваряше очички жадна за нови **приключения**. С настъпването на лятото лудориите ѝ се удвоиха, а след като братовчед ѝ, **Камен**, пристигна за ваканцията, дори се **утроиха!**

Слънцето едва беше започнало да се показва, а Жана Помпон вече се беше **изстреляла** от креватчето си!

БЛЕСТУК
БЛЕСТУК

Облече се нетърпеливо, изми си зъбките набързо и мина като буря през кухнята, откъдето грабна две кифлички.

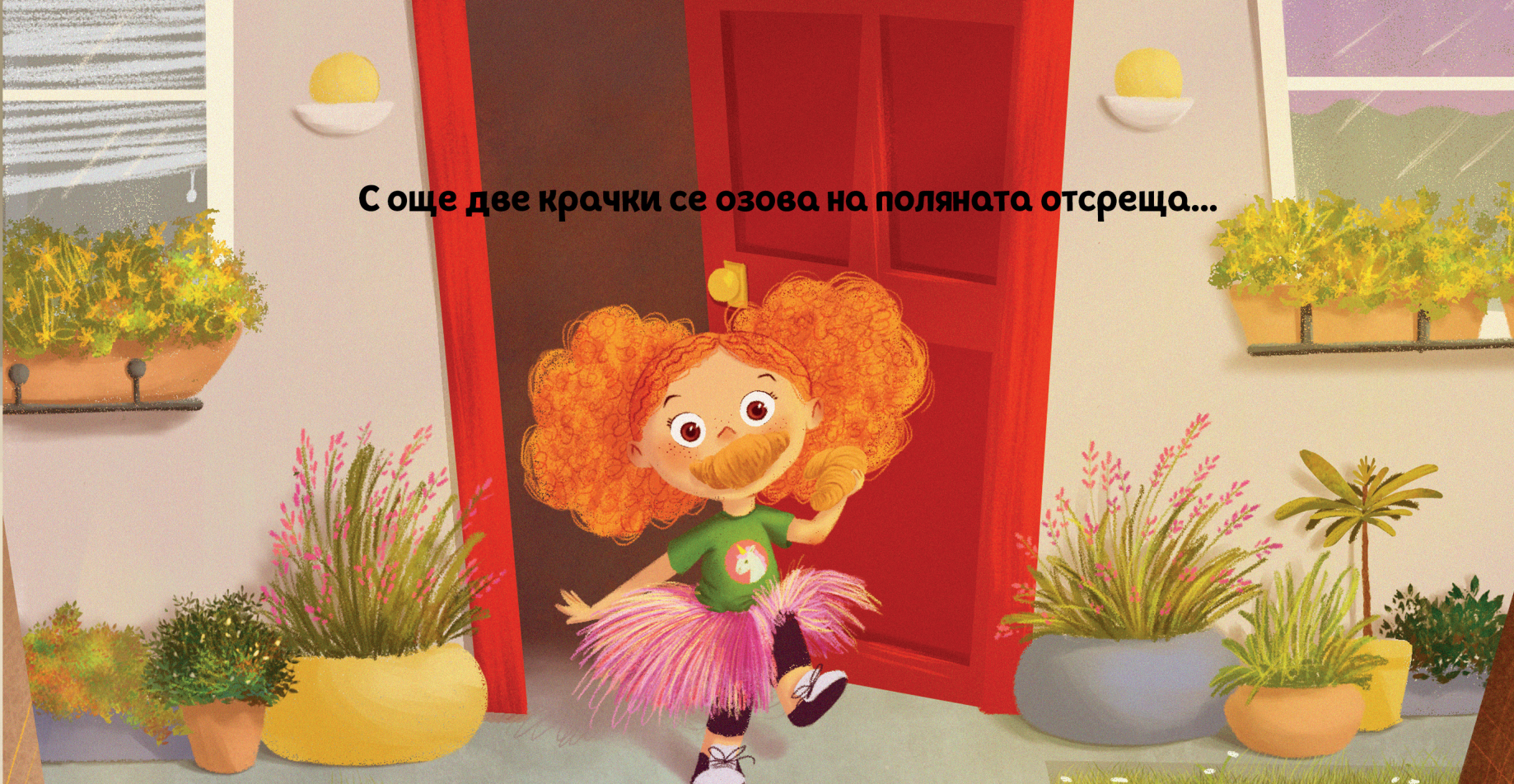
ММММ...

НЪОМ!

НЪОМ!

С още две крачки се озова на поляната отсреща...

където веднъж беше видяла **еднорог!**

Сега еднорог нямаше, но пък **Камен** се беше настанил върху дебело одеялце на тревата и наблюдаваше **НЕЩО**.

– Каменеее, добро утро! Нося ти кифличка...
половин кифличка...

– С другата половина какво стана? – попита Камен развеселен.
– Една вихрушка я отнесе... в коремчето ми! – ухили се Жана
виновно.

ХОПАЛЯ!

Тя **ТУП**на на одеялцето до Камен
и нетърпеливо попита:

– Хей, Камене, какво е **ТОВА?** – Жана посочи към нещото над дърветата.

Чурулик
Чурулик
чурулик

– Балон. Балон, който има кош. Скачаш вътре и стига да знаеш как да го управляваш, можеш да отидеш където си поискаш! – отговори Камен и важно намести очилата си.

– Ехаааа! – замечта се тя.

– Ами може ли да идем до... **Тихия океан?**

– **Може и до шумния!**

ХИ-ХИ-ХИ-ХИ...